մուքն՝ լիով անթերի կու տամք, և աղէկ սրտով կ'ուղարկաւորեմք։ Ձեր հրամանքդ այլ մեր աղգիս որ ի հօս եմք բնակեալ՝ մէկ բարութիւն արէք, որ անչինչ յիշատակ մնայ ի միջի մերում. որպէս զքաջ հովիւ զհօտդ արա-ծէ, և զմեր կեր[1] գայլու մի՛ տար. որ յանաչառ ատենին ասես, թէ Ահա ես և մանկունք իմ։ Եւ այդ բաւէ աստուածիմաստ և խոհեմամիտ անձանցդ։

Ողջ լերուք ի Տէր յամենայն ժամ, վասն մեր։

Գրեցաւ քարտէզս ի յաշխարհս Իլախաց ի քաղաքս Իլով, ըստ ի մեզ մարդեղութեանն Քրիստոսի՝ ՌՇՀԲ ամի, և ի մերում յաբեղական տումարի Ի յոբելինի և ԻԱ աւելի,[2] յամսեանն ապրիլի Հռովմայեցոց ամսի, ԺԵ համարի յօրն։ Ձեռամբ Թերավարժ գրչի Ի. Բ. Դ. Ժ. Ի. Բ. (?)

Ը.

ԹՈՒՂԹ ԱՍՏՈՒԱԾԱՏՐՈՑ ՊԱՏՐԻԱՐՔԻ Ի ԼԵՀՍ

Վասն Ծռազատկին և վասն Լռւսոյն. Երուսաղեմի. 1589.

ՏԷՐ Աստուածատուր վարդապետէ և պատրիարգ Կոստանդնուպօլսի մայրաքաղաքի աթոռակալէ, և Երուսաղեմայ Քրիստոսի գերեզմանին լուսարար Տէր Սամուէլ եպիսկոպոսէ. Սիրով Աստուած Սուրբ Հոգոյն ժամանեալ հասցէ ողջոյն և խաղաղութիւն և առաքելական աւրհնութիւն, ի յամէնաւրհնեալ, և յաստուածապահ երկիրն Իլախաց. ի Լոռն և ի Կամէնիցն և յայլ ամենայն թէմն իւր առ հասարակ. ի Քրիստոս Աստուած հաւատարիմ ըստ հոգոյ յոյժ սիրեցեալ ցանկալի և փափաքելի պարծանաց որդոցդ. Նախ և առաջին, Տէր Գալուստ եպիսկոպոսին, և քահանայիցն և երեսփոխաներուն, և տանուտէրացն, հաւասար մեծի և փոքու, մեծաւ փափաքմամբ ի շնորհացն Քրիստոսի, աղօթիւք Սրբոյն Գրիգորի Լուսաւորչին մերոյ, կարողութեամբն Աստուծոյ Հօր, ի ձեռն Հոգոյն Սրբոյ, առաքեմք ողջոյն սիրոյ ի մէնջ և աւրհնութիւն առաքելական։

Գիտութիւն լիցի ձեզ ամենեցուն, սիրելի որդիք մեր ի Քրիստոս, զի ըստ

1. Մեր կերակուրն, մեր ուտելիքն։
2. Այսինքն ՌԻԱ Հայոց, 1572։